

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΧΟΖΕΒΑ.

Τήν Τρίτην, 8^η /21^η Ιανουαρίου 2014, έωρτάσθη ή έορτή τής Ίερᾶς Μονῆς Χοζεβᾶ.

Ὡς γνωστόν ή Ίερά αὕτη Μονή εἶναι μία ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων τής Παλαιστίνης, κειμένη ἐπί τής κλιτύος τοῦ χειμάρρου Χορράθ, ἐκβάλλοντος, κατόπιν διαβάσεως αὐτοῦ διά τής πόλεως Ίεριχοῦς εἰς τήν Νεκράν θάλασσαν.

Εἰς τήν ιεράν ταύτην Μονήν, μετά τούς πρώτους ἀσκητάς Πρῶμον, Αἶαντα, Ζήνωνα, καί Γανναῖον διεκρίθησαν ὡς ἡγούμενοι ὁ ἅγιος Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Καισαρείας τής Παλαιστίνης, ἐλθών εἰς αὐτήν ἐγκαταλείψας τά ἐπισκοπικά αὐτοῦ καθήκοντα τόν 5^{ον} αἰῶνα καί ὁ ἅγιος Γεώργιος ὁ Κύπριος, ἀνακαινίσας τήν Μονήν ἐκ τῶν καταστροφῶν τής Περσικῆς εἰσβολῆς τό 614 μ.Χ.

Εἰς τό ὄνομα τῶν δύο τούτων ἀγίων, φερομένων καί ὡς κτιτόρων τής Μονῆς, τιμᾶται ή Ίερά Μονή αὕτη, ή ὁποία ἐπεβίωσε τῶν ζημιῶν καί φθορῶν ἐκ τῶν διακυμάνσεων τής ἀνθρωπίνης ἱστορίας ἕως τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, ἐν αἷς ἐνθυμούμεθα ὡς ἡγούμενον αὐτῆς τόν ἐπί τρακονταετίας καί πλέον ἀφωσιωμένως διακονήσαντα αὐτήν μακαριστόν Ἀρχιμανδρίτην Ἀμφιλόχιον, τόν ἐκ Θεσσαλονίκης μακαριστόν ἡγούμενον Ἀρχιμανδρίτην Ἀντώνιον, εὐρόντα τόν θάνατον ἐκ κατολισθήσεως τοίχου τοῦ Νάρθηκος τής Μονῆς, τόν ὁποῖον ἐπεσκεύαζεν, τόν ἐκ Θεσσαλονίκης μακαριστόν Ἀρχιμανδρίτην Γερμανόν, δολοφονηθέντα καθ' ὁδόν πρός τήν Μονήν ὑπό ἀνοσίου χειρός, τόν ἡγούμενον τής Μονῆς Ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου, ἀναλαβόντα τήν ἡγουμενείαν εὐδοκίμως διά μίαν μεταβατικήν περίοδον μετά τήν πτῶσιν βράχου εἰς τήν Μονήν καί τόν νῦν ἀνακαινιστικῶς ἐξασκοῦντα τήν ἡγουμενείαν μετά τής συνοδείας αὐτοῦ Ἀρχιμανδρίτην π. Κωνσταντῖνον, ἐνταχθέντα ἐκ τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος εἰς τήν Ἀγιοταφιτικήν Ἀδελφότητα.

Εἰς τήν ἱστορικήν ταύτην Μονήν τήν ἀγαπωμένην καί συχνότατα ἐπισκεπτομένην ὑπό τῶν προσκυνητῶν Ὀρθοδόξων καί μή, Χριστιανῶν καί μή, προσελθῶν ή Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐγένετο δεκτός εἰς θερμήν ὑποδοχήν ὑπό τοῦ καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Κωνσταντίνου ὅστις καί προσεφώνησεν Αὐτῷ διά τής κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

«Σήμερον ή ἔρημος ἀγάλλεται, ἅπασα ή θεοβάδιστος, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ὁσίων τοῦ Χριστοῦ, Γεωργίου τε καί Ἰωάννου, ή δέ Χοζεβᾶ θεία Μονή, ὑπεραγαλλομένη ὡς εἰκός, χαίρει ταῦτα λέγουσα: ὑπερελαμπρύνθη μου τό κάλλος ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τῶν δύο μοῦ φωστήρων καί γάννυμαι καί σῶζομαι αἰτουμένη δι' αὐτῶν παρά Χριστοῦ τοῦ θεοῦ, τό μέγα ἔλεος», (Τροπᾶριο Λιτής).

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

μετά της τιμίας των Αρχιερέων Συνοδείας,

Η σεβασμία και ιστορική Λαύρα του Χοζεβά χαίρει και αγάλλεται απόψε, διότι η Αγία μας Εκκλησία τιμά δύο αειθαλή δέντρα. Δύο αστέρες του νοητού στερεώματος, τους Αγίους Ιωάννη και Γεώργιο, οι οποίοι έδωσαν πνοή στην άγονη έρημο, έδωσαν ζωή στην περιοχή του χειμάρρου Χορράθ. Σκοπός και στόχος της

προσελεύσεως τους στον αγιασμένο αυτό τόπο, ήταν η αγνή πρόθεσή τους να καθαρθούν από τα πάθη. Η σταθερή τους απόφαση να δώσουν στο Θεό την αποκλειστικότητα! Την ολόθερμη καρδιακή τους αγάπη!

Έγιναν, εκ τούτου, πρότυπα προς μίμησιν από τότε, έως και σήμερα. Πρότυπα ασφαλούς και επιτυχημένου διάπλου στο πέλαγος της ζωής. Διότι μόνον εάν ο άνθρωπος χαρίσει στο Θεό την αποκλειστική του αγάπη, όταν κάνει τα πάντα για να καθαρίσει την καρδιά του, όταν επιθυμεί διακαώς την κοινωνία με τον Θεό, τότε θα του δοθεί ως δώρο το ευαγγελικό : «Μακάριοι οι καθαροί τη καρδιά ότι αυτοί τον Θεόν όψονται» (Ματθ. 5,8).

Σε αντίθεση, όποιος ζει μακράν του Θεού, δεν Τον έχει δει, ούτε Τον έχει γνωρίσει, κατά το ευαγγελικό: «Άγαπητοί, νύν τέκνα Θεού έσμεν, και ούπω έφανερώθη τί έσόμεθα· οίδαμεν δέ ότι εάν φανερωθῇ, όμοιοι αὐτῷ έσόμεθα, ότι όπόμεθα αὐτόν καθώς έστι. και πᾶς ό έχων τήν έλπίδα ταύτην έπ' αὐτῷ άγνίζει έαυτόν, καθώς έκεϊνος άγνός έστι.

Πᾶς ό ποιῶν τήν άμαρτίαν και τήν άνομίαν ποιεί, και ή άμαρτία έστιν ή άνομία. και οίδατε ότι έκεϊνος έφανερώθη ίνα τας άμαρτίας ήμῶν ᾶρη, και άμαρτία έν αὐτῷ ούκ έστι. πᾶς ό έν αὐτῷ μένων ούχ άμαρτάνει·», (Α' Ιωάννου γ' 2-6).

Οι Αγιοι Πατέρες, ως γνωστόν, τονίζουν ότι η Θεία Αποκάλυψη είναι ανάλογη με την καθαρότητα του κάθε ανθρώπου. Διότι η αγάπη του Δημιουργού ζητά την ανταπόκριση του πλάσματος Του, δίχως να παραβιάζει την ελεύθερη βούλησή του. Σε αυτή λοιπόν την έρημο του Χοζεβά, μέσα από τον αγώνα της καθάρσεως των παθών, έλαμψαν οι ένδοξοι Πατέρες μας, Ιωάννης και Γεώργιος, αφήνοντας το πνευματικό αυτό εργαστήριο, την Ιερά Μονή στην οποία βρισκόμαστε απόψε, κληρονομιά αγωνιστικού φρονήματος, σε όλους μας. Σε όποιον ασφαλώς επιθυμεί να αγωνιστεί.

Τον αγιασμένο αυτό χώρο γνωρίζετε καλά κι εσείς, Μακαριώτατε, από πολλών ετών. Κατά το παρελθόν εφαρμόσατε και εδώ, αυτό το οποίο- αδιαμφισβήτητα- εφαρμόζετε και σήμερα. Δηλαδή την καθημερινή, ανελλιπή συμμετοχή και βίωση των Μυστηρίων της Εκκλησίας μας.

Διότι πραγματικά βλέπουμε στο παράδειγμά Σας, ότι η ζωή του κάθε Χριστιανού, αλλά κατ' εξοχήν του μοναχού, πρέπει να έχει ως κέντρο την Αγία Τράπεζα. Η μυστηριακή ζωή είναι Χριστοκεντρική και πολύ την ευνοεί η ησυχία της ερήμου. Μέσα στον ιερό χώρο αυτής της μοναξιάς, ξεκινούν μαγευτικά μονοπάτια θεογνωσίας.

Στο κέντρο της ερήμου που ζούμε, στις ώρες της μονώσεως και της ησυχίας, όταν ο άνθρωπος θελήσει, βρίσκει το Θεό πιο εύκολα. «Χρήσιμόν γαρ ταῖς προσευχαῖς και τό ὅρος και ή νύξ και ή μόνωσις, ήσυχίαν και τό άπερίσπαστον και γαλήνην παρέχοντα», (Ευθυμίου Ζιγαβινού, Ερμηνεία του κατά Ματθαίον Ευαγγελίου PG 129,436).

Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα,

Στην έρημο του Χοζεβά, απευθύνουμε μετά μεγίστης χαράς και ειλικρινούς, υϊκής αφοσιώσεως προς το Τίμιο και Σεπτό πρόσωπο Σας, το «ώς εὔ παρέστητε». Δεύτε πανηγυρίσωμεν φιλάγια και Χριστοκεντρικά την μνήμη των οσίων κτιτόρων,

Πατέρων μας, Ιωάννου και Γεωργίου».

Εὐθύς ἀμέσως ὁ Μακαριώτατος προεξῆρξε τῆς ἐορτῆς τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων Ἰωάννου καί Γεωργίου τῶν Χοζεβιτῶν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος εἰς νυκτερινήν ἀγρυπνίαν, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκοπάρχου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνου κ. Ἀριστάρχου, τοῦ καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Κωνσταντίνου καί μετεχόντων εὐλαβῶν φιλεόρτων χριστιανῶν, μοναχῶν καί μοναζουσῶν, φιλερήμων ἐντοπίων καί προσκυνητῶν.

Πρός τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ἐλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Βαπτίζεται Χριστός, ὁ τόν κόσμον φωτίζων. Ἐξ ὕψους ὁ Πατήρ ἐμαρτύρησε λέγων· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε. Οὗτός ἐστιν, ὁ φωτίζων τήν οἰκουμένην τῇ εὐσπλαχνίᾳ αὐτοῦ, ὁ βαπτισθείς καί σώσας ὡς θεός, τό γένος τῶν ἀνθρώπων», λέγει ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί καί εὐσεβεῖς Χριστιανοί,

Τήν θείαν ἐξ ὕψους μαρτυρίαν τοῦ Πατρός, ὅτι «οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε», ἐνστερνισάμενος καί ὁ σήμερον τιμώμενος ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀσκήσεως αὐτοῦ Ὁσιος Γεώργιος ὁ Χοζεβίτης συνήγαγεν ἡμᾶς πάντας ἐν τῇ εὐχαριστιακῇ ταύτῃ συνάξει.

Ὁ Ὁσιος Πατήρ ἡμῶν Γεώργιος, καταληφθείς θείῳ ἔρωτι, «τῶν τόπων τῶν ἁγίων τῆς Σιών, πρὸς τούτους ἐπεδήμησεν κάκεῖ διαμεμένηκεν ἕως θανάτου, πιέζων πόνοις τήν σάρκα του», λέγει ὁ μελωδός αὐτοῦ.

Ἐπεδήμησεν δέ πρὸς τούς ἁγίους τούτους τόπους, διότι οὗτοι συμπεριλαμβάνονται εἰς τά περίχωρα τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, ἔνθα ἐβαπτίσθη ὁ Ἰησοῦς ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου καί κατήλθε τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ὡσεὶ περιστερά ἐπ’ αὐτόν καί ἔνθα φωνή ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν: «Σὺ εἶ ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ ἠυδόκησα», κατὰ τόν Εὐαγγελιστὴν Μάρκον, (Μαρκ. 1, 9).

Τήν σημασίαν τοῦ γεγονότος τούτου, τῆς θείας δηλονότι Ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ποταμῷ διατυπώνει θαυμασίως ὁ μελωδός λέγων: «Τὰ ρεῖθρα ἡγίασας τά Ἰορδάνεια. Τό κράτος συνέτριψας τῆς ἁμαρτίας, Χριστέ ὁ θεός ἡμῶν. Ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ σεαυτόν τοῦ Προδρόμου καί ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης τῶν ἀνθρώπων τό γένος, διό σέ ἱκετεύομεν. Σῶσον τόν κόσμον σου».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Χριστός διὰ τῆς θείας αὐτοῦ Ἐπιφανείας ἐν τοῖς ρεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου συνέτριψε τό κράτος, τήν δύναμιν τῆς ἁμαρτίας, ἐνδύων ἐν ἑαυτῷ τήν ἀνθρωπίνην ἡμῶν φύσιν μέ τό καινούργιον, τό νέον ἔνδυμα τῆς ἀφθαρσίας.

Αὐτό τό μέγα μυστήριον τῆς θείας ἐπιφανείας λαμβάνει χώραν κατὰ τόν θεῖον βάπτισμα τῶν πιστευόντων εἰς τόν ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας σαρκωθέντα καί ἐνανθρωπήσαντα θεόν καί Σωτῆρα ἡμῶν, Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὡς κηρύττει καί ὁ σοφός Παῦλος λέγων: «πάντες γάρ Υἱοὶ θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γάρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε», (Γαλ.

3, 26-27).

Καί διερωτώμεθα ,πῶς δύναται τις νά ἐνδυνθῇ τόν Χριστόν;

Ὁ Χριστός ἀγαπητοί μου, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ Πατρός εἶναι τό δεύτερον πρόσωπον τῆς Ἀγίας καί Ὑμοουσίου καί Ἀδιαιρέτου Τριάδος. Τό πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ, τό ὁποῖον ἔλαβε τήν ἀνθρωπίνην ἡμῶν σάρκα καί μορφήν, γενόμενος τέλειος ἄνθρωπος ἄνευ βεβαίως τῆς ἁμαρτίας. Ἐν αὐτῷ δέ τῷ Χριστῷ, ὡς λέγει ὁ μέγας Παῦλος, «ἠὺδόκησε πᾶν τό πλήρωμα κατοικῆσαι» (Κολ. 1, 19). Τό πλήρωμα δέ τοῦτο εἶναι ὁλόκληρος ἡ θεία φύσις, ὁλόκληρος ἡ θεότης τῆς Ὑμοουσίου Ἀγίας Τριάδος. Διά τοῦτο καί ὁ ὑμνωδός λέγει: «Φῶς ἐκ φωτός ἔλαμψε τῷ κόσμῳ, Χριστός ὁ θεός ἡμῶν ὁ ἐπιφανεῖς θεός. Τοῦτον λαοί προσκυνήσωμεν».

Καθίσταται πλέον ἐναργές ὅτι ὁ Ἅγιος Τριαδικός θεός εἶναι φῶς ἀπρόσιτον καί ἄκτιστον. Αὐτό ἀκριβῶς εἶναι καί τό ἔνδυμα τοῦ Χριστοῦ. Τό φῶς «τό ἀγιάζον καί φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον».

Αὐτό ἀκριβῶς τό ἔνδυμα τοῦ Θεοῦ καί ἁγιαστικοῦ καί ἀπροσίτου φωτός ἐνεδύθη καί ὁ σήμερον τιμώμενος ὁσιος Πατήρ ἡμῶν Γεώργιος ὁ ἐκ Κύπρου ὁρμώμενος. Αὐτοῦ τοῦ ἐνδύματος τοῦ Θεοῦ φωτός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καλούμεθα νά γίνωμεν κοινωνοί καί μέτοχοι, ὡς ψάλλει καί ὁ Ἅγιος Γερμανός ὁ μελωδός: «Τό ἀληθινόν φῶς ἐπεφάνη καί πᾶσι τόν φωτισμόν δωρεῖται. Βαπτίζεται Χριστός μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος ἐνίησι τόν ἁγιασμόν τῷ ὕδατι, καί ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται, ἐπίγειον τό φαινόμενον καί ὑπέρ τούς οὐρανοῦς τό νοούμενον· διὰ λουτροῦ σωτηρία, δι' ὕδατος τό Πνεῦμα, διὰ καταδύσεως ἡ πρὸς Θεόν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται. Θαυμάσια τά ἔργα σου Κύριε, δόξα Σοι».

Εὐχαριστήσωμεν καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τόν Κύριον καί Θεόν ἡμῶν ὅτι ἡξίωσεν ἡμᾶς τούς ἀναξίους διὰ τοῦ τιμίου Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ὡς καί τοῦ μιμητοῦ αὐτοῦ γενομένου ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γεωργίου νά προσέλθωμεν εἰς τόν περίχωρον τοῦτον τόπον τοῦ Ἰορδάνου καί εὐχαριστιακῶς νά θαυμάσωμεν τά ἔργα τῆς Ἀγίας καί ἀμωμήτου ἡμῶν Ὁρθοδόξου Πίστεως, νά θαυμάσωμεν τήν φιλανθρωπίαν τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καί τό μέγα Αὐτοῦ ἔλεος».

Μετά τήν ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας ἡ Πατριαρχική Συνοδεία καί ὅλον τό ἐκκλησίασμα παρεκάθισεν εἰς εὐφρόσυνον μοναστηριακὴν τράπεζαν.

Εν τέλει, εὐλογῶν ὁ Μακαριώτατος καί κατευοδούμενος ὑπὸ τῶν Πατέρων τῆς Ἀδελφότητος ἐπέβη τοῦ τρακτέρ διὰ τήν ἄνοδον εἰς τά προπύλαια τῆς Μονῆς καί τήν ἐκεῖθεν δι' αὐτοκινήτου ἄφισιν εἰς Ἱεροσόλυμα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

<http://youtu.be/MPYI2p4CJDk>

NextGEN Gallery

Click to edit